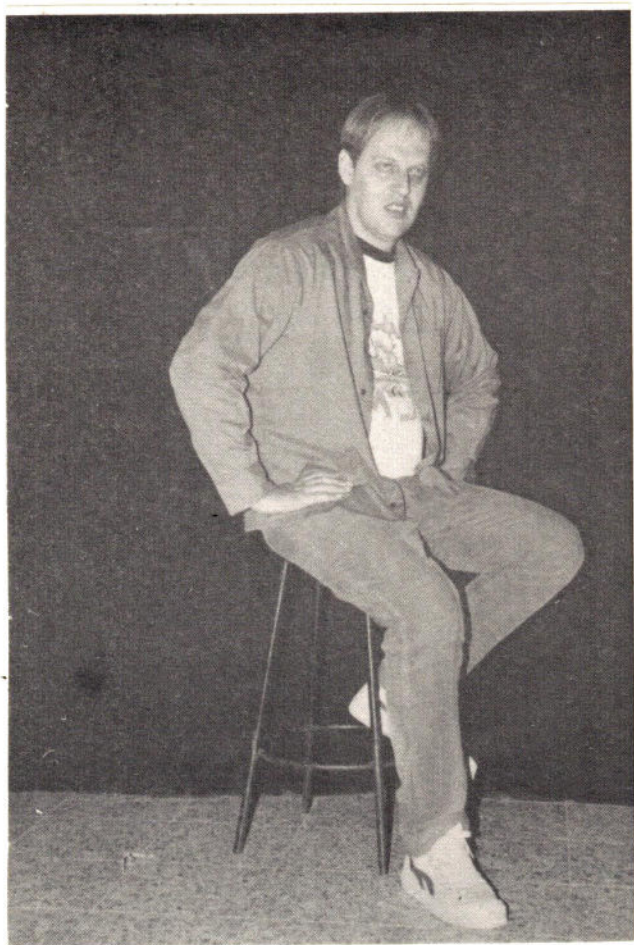

רק החוסיקה
נשארת לעצ

מינים שרוני השאיר

רונלי בר

26.12.1953

14.7.1987

הרבה שנים דמותך הלכה בינינו, ואתה
לא. כאילו עזבת, נישא בזרועות מחלתך
אל מרחב קיום נפשי ופיזי אטום ובלתי
ידוע לנו.

לא יכולנו יותר להתייחס אליך כאל חבר
שנושא עימו את מטען החוריות והזכרונות
המשותפים, כי איבדנו את היכולת לדבר
זה עם זה - ים של זרות מיוסרת ובלתי
מובנת הקיף אותך והגשר היחיד שנותר
היה שלום סתמי בדרך ומה נשמע, שאיך
עליו תשובה...

בתוך העצב העמוק על הסוף הנורא שעוללת לעצמך ועל פוטנציאל
החיים המבוזבזים, נמשך חוט של רוגע -- כי הגעת סוף סוף אל
השקט שחיפשת.

... אבל אתה השארת מילים, שירים קטועים
שמותחים אליך גשר...

זה היה בבוקר כשראיתי אותה חומקת בעצבות.
כאב בלב.

רוצה לגמור עם כל הקירות האלה.
אבל יושב בפינה.

זה היה אתמול כשזה קרה.

אנשים לא האמינו. אבל בלי תקווה
אין מה לחפש פה.

הם יצאו לשמור.
אבל לא ידעו על מה.
גבי שרף מנוע, ואני בעקבותיו.
רוצה לעוף גבוה
רוצה ליפול רחוק
הקיר סדוק, זכר לימים עברו.
איך אומרים, בחיים הכל עובר.

כן, כך זה התחיל
לא כך זה נגמר
אולי בשבוע הבא
אולי עוד שבועיים
דבר אחד בטוח
הזמן ממשיך ללכת
והשעון ממשיך למהר.

אבנים --

אתמול בערב כולם דיברו על זה, והיום
לא קרה כלום. מזג האויר יציב
אבל אין שלג.
גומר לעבוד וחוזר הביתה
אין מכוניות רק טרקטורים.

יום אחד הוא הלך
יום אחד הוא לא שר.

הקקאו אזל והחלב

מדולל.

לילה אחד הוא נרדם
לילה אחד הוא לא קם.

רק עוד פעם

רק מעט

רק עוד כמה

כמו אתמול.

שיר אחד הוא לא שר
סרט אחד הוא לא עשה.

בחורה אחת הוא אהב
ילדה אחת הוא לא מצא.

מיטה אחת הוא בנה.

ארון אחד הוא לא סגר

קפה אחרי קפה.

לא רוצה לחיות
לא רוצה למות
לא רוצה לקום
לא רוצה ליפול
לא רוצה איתך
לא רוצה בכלל.

הוא נכנס בשקט
הוא הלך ברגל
היא עמדה בפתח
הוא היה בזבל.

היא הלכה לבד.
והגן בראשו
הוא שיחק קר.
רק עוד יום
לו עוד לילה.

זה קרה אתמול
זה יקרה מחר.

הלכתי בדרך
נשארתי באמצע
חזרתי הביתה
נפלתי בלי פצע.

הלכתי בדרך
הגעתי לחדר
נשארתי עם מיתי
ולא היתה ציפי.

ילד שר
ילדה באה
בחור תר
הדלת זזה.

ריקי ממהרת
ריקי לא באה

ריקי טועמת
ריקי תופרת
ריקי כבר שמה
ריקי כבר באה
ריקי עוד ילד
ילד קטן

ריקי שומעת
ריקי יודעת.

עופרה בוכה
עופרה ילדה,
עופרה יוצאת
עופרה עפה,
עופרה מסתכלת
עופרה יודעת
עופרה נחמדה
עופרה יפה
עופרה גדולה
עופרה טובה
עופרה יוצאת
עופרה חוזרת
עופרה באה
-- עופרה --

מחר הוא בא
היום הוא פה.
הוא לא נסע
הוא לא נפל.

Teach your children

Yesterday was the day of the punch

Today is the day of the rest.

Tomorrow is the day of the dance

Monday oh Monday

Milk and honey

Stay forever

Together.

One day when the sun was rising
I used to feel like two ashes.
One day when the moon is dawning
I was feeling like I'm yawning.

Trees and Dust
Wood and right
She could sing
She could ring.

על הבוקר עם אייל
על הערב עם מיכל.

It was morning
It was noon
Suddenly I went to school
Was so easy
Was so cold
Was so heavy I can't hold.

Went to school
Went to bath
Suddenly it all
Come back.

Was so tense
Couldn't walk
Was so nervous
Couldn't talk.

All night the sun
Was rising.
All day the wind
Will blow.

Every body couldn't
Smoke
Only Meir couldn't
Talk.

I used to go to HELL

I used to use BELLS

Suddenly there was

no BELT

SUDDENLY THERE WAS NO MORE GULLS.

Bloody Mary went to school

Bloody Mary went to pool

Bloody Mary never dies

Bloody Mary with her ale

דייר סטרייטס

יושב על המרפסת סיגריה אחרי סיגריה.
מגיעה הבחורה. (אז מה נשמע?)
מגלגל ומכין את המחט (Rodenal אסור!!!)
שקיעה. Boy

הלוויה נוצרית

אף אחד
לא אשם

פינק פלויד. המבט הידוע משנה את החדר.
ובינתיים החברה' ביחד. חלום יפה. אבל לא
תמיד מתי שרוצים. מה שבטוח שעוד טוב.

שומע ברג. מני בגר הולך למארב.
הגשם הפסיק. דופק מקטרת. כבר שנה
בלי כדורים. ברוך השם. אמן כרגיל.
הרבה ישראלים. לא יודע מאיפה זה בא.
היום הגיע בול. מצטלם לתקליט. אנשים
סגורים בחדרים.

יורד לכל בו, על המדרגות מתחיל גשם.
מגיע רטוב. מפעיל את התנור. ברקע רוקנ'רול.
בולע את הכדור ומתחיל לנגן / הפסקת חשמל.
מדליק נרות. דפיקות בדלת. כלב שקר לו מבקש
להכנס. מאמץ אותו.
מתעורר אחרי שעתים ומנסה להזכר באתמול.
יורד לאילת.

יום אחד קמתי
היה כבר מאוחר
יום אחד נרדמתי
היה כבר בלי חשמל.
יום אחד הלכתי
אבל לא היה סוף
יום אחד עישנתי
ושמעתי תוף

לו רק יכולתי
לו רק רציתי
לו רק אכלתי, לו רק ישנתי.

הכל כבר לא חשוב
הכל עוד לא סגור
קמתי והלכתי
נשכבתי ונרדמתי.

בניתי חומות
נפלתי עמוק.

יום אחד הוא קם בבוקר
יום אחד שב לגורן.

לו רק יכולתי להגיד לך
לו רק יכולתי לדבר
לו רק יצאתי אל העיר
לו רק חזרתי בחמש.

המים הם צלולים
היין הוא אדום
החברה' הם טובים
מתי יהיה שלום.

תראה -- קודם כל אני לא יודע מה להגיד
דבר שני, אני לא יודע מה לעשות.
איזה בדיחה עכשיו לא היתה מזיקה.
חולם על היום. המטוסים לא ממריאים
רק האוניות ממשיכות להפליג.
הטייפ התקלקל
והקסטות נגמרו.

יום אחד יום רגיל
לא יודע אם ללכת לאמיתי או לגיל
בחוץ מתחיל הגשם
ואין יותר שמש.

התפוזים כבר צהובים
והפרחים עוד אדומים.

רוצה להקבר אי שם במדבר
אולי נלך קצת למורד.
אמיתי ורענן כבר התבגרו
רק המוסיקה נשארת לעד.

... אבל עכשיו, בפרידה העצובה הזו מחייך האבודים
מותר לנו לבחוב את הדברים שאנן רוצים לזכור --

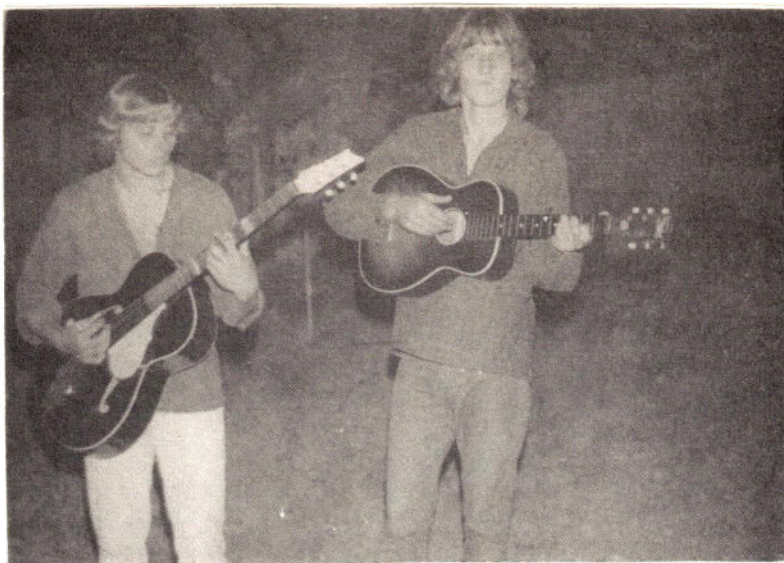
שהיה גם לך, פעם, עולם בהיר יותר,
מציאותי.

בפברואר 1973 התגייס לצה"ל.

שירת בחיל האויר ועסק בבקרה. במלחמת יום
הכיפורים שירת ברמת הגולן בחדר מלחמה.

שנות המוסד האחרונות תפסו אותו בשלהי שנות השישים
וראשית שנות השבעים. רוח חדשה נשבה ורוני הוקסס
ונסחף -- היתה זו מיץ תקופה של טרם התבגרות ושכרון
החושים ופריקת העול...

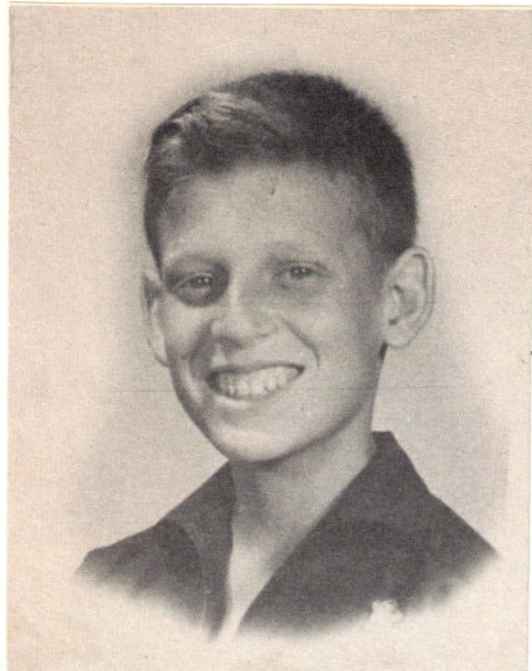
נער --

גבה קומה, נאה ורזה -- שער אדמוני גולש עד הכתפיים
ומתוך הפנים השחומות נוצצות עיניים ירוקות ופה רחב
מוכז לצחוק...

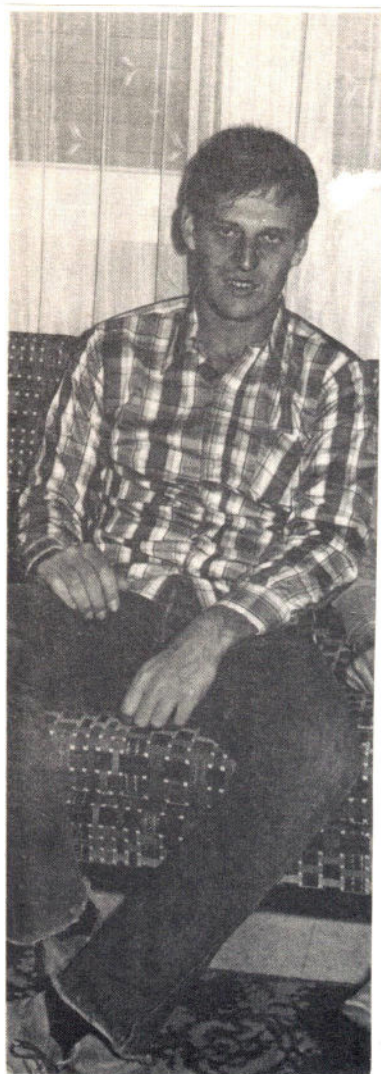
...היה בו הומור, וחוש דרמטי אמיתי, ואהבה למוסיקה...

ילד היה כשבא, שעררו הג'ינג'י יוצא דופך ושפתו זרה ומתגלגלת,
אך גם בלי עברית נקלט במהירות ומצא את מקומו בשישיית הבנים
של "אידל".

עוד כוס קפה
עוד כוס תה
שם למעלה לא עולה
פה למטה זה קשה.